

POKOJ VÁM!

MĚSÍČNÍK UNIČOVSKÉ, RENOTSKÉ A MEDLOVSKÉ FARNOSTI

Září 2014 Ročník 10 Číslo 9

MYŠLENKY NA MĚSÍC ZÁŘÍ

BENJAMIN BOISSON

**V KRVI JE ŽIVOT
– NEOBYČEJNÁ CESTA KE KNĚŽSTVÍ**

Vydalo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2013

1. Opravdový humor je takový, který dokáže i utrpení přivést na cestu radosti.
2. Jak je život krásný, když ho dokážete brát z té lepší stránky.
3. Život stojí za to žít, i když je nalomený.
4. Ježíš se chce sklonit nad každým z nás, kdo jsme nemocní na těle či na duchu, aby nám skrze svou Krev daroval uzdravení do života věčného.
5. Láska uzdravuje všechny naše rány.
6. Utrpení je vlákno, z něhož je utkán šat radosti.
7. Každý den je novým darem z nebe.
8. Období nemoci není nikdy ztracený čas. Učí nás například trpělivosti.
9. Přátelství je vzácný klenot, který uchováš jen v srdci.
10. Život je jako rostlina, která roste rychleji než nemoc a smrt. Láska je silnější než smrt.
11. Smíchem proti smrti, úsměvem proti pouhému přežívání.
12. Bůh nás podpírá, vrací nám odvahu a pomáhá nám najít i uprostřed utrpení dobrou náladu.
13. Svět potřebuje více svědky než učitele.
14. Život je příliš krátký, než abychom ztráceli čas.

15. Člověk roste jen skrze utrpení.
16. Co je důležité, je očím neviditelné.
17. Bůh jako náš Otec nás zadržuje, abychom nespadli do prázdnoty.
18. Milovat bez poznání je moc málo. Láska a poznání jdou ruku v ruce.
19. Utrpení je užitečné, protože nás učí žít a pak také pomáhat ostatním snášet jejich zkoušky.
20. Bůh se postará o všechno, když ho necháme jednat podle jeho vůle.
21. Boží povolání je v nás odjakživa. Je v našem nitru, jako cesta s porůznu rozesetými značkami, které nám pomůžou najít správnou cestu.
22. Maria je přítomná na každé mši a skrze kněze stále vydává svého Syna v Eucharistii.
23. Pro společný život je třeba velmi mnoho lásky a špetka humoru.
24. Příčinou, proč se sluší milovat Boha, je Bůh sám, a pokud jde o způsob – milovat bez jakékoli míry.
25. Ježíš je přímost a spravedlnost, když skrze Ducha svatého narovnává, co je zkřivené.
26. Dar slz očisťuje a obměkčuje naše srdce a smývá naše hříchy.
27. Zlo a nemoc nemají nikdy poslední slovo. Bůh umí i z nemoci a zla vytáhnout ještě větší dobro.
28. Je úžasné objevit, že Bůh je zde pro mě, že v záplavě hvězd myslí i na mě.
29. Ježíš tak miloval svět, že mi jako můj Spasitel dal své probodené paže na kříži, a že ještě dnes dává i tu poslední kapku krve mně ubohému, neuhodnému.
30. Dokonale uzdravující svátost je svátost eucharistie. Otcové církve ji ostatně nazývali lékem nesmrtelnosti.

***Myšlenky byly sestaveny na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži
ve spolupráci s Pastoračním domem Velehrad v Itálii.***

Pastýřský list na zahájení školního roku 2014

Drazí manželé,

dnes, na začátku školního roku v Roce rodiny, bych se rád obrátil především na ty z Vás, kteří vychováváte děti. V tyto dny mimořádně poutají Vaši pozornost především děti, které jdou poprvé do školy, nebo začínají na nových školách. Školy jsou Vašimi velkými pomocníky při přípravě Vašich dětí do života. Počítejte s tím, že k úspěšnému vzdělávání Vašich dětí je potřebná souhra rodičů a učitelů. Pokud nějaké nedorozumění vyústí v boj mezi rodiči a učiteli prostřednictvím dětí, vždy to ublíží především dětem. Proto je dobré být v častém kontaktu s učiteli a zároveň se zapojit do školských rad, které mohou mít vliv na tvorbu školských programů i v oblasti mravní výchovy. Zajímejte se o to, co se děti učí v tak zvané výchově ke zdravému životnímu stylu či v sexuální nebo rodinné výchově, a nedovolte, aby někdo zaštitěný autoritou školy Vaším dětem bral zdravé křesťanské zásady mravního života.

K povinnostem rodičů patří křesťanská výchova dětí. Jejím cílem jsou děti vychované v samostatné a odpovědné lidi, dobří křesťané. Není to úkol lehký, ale když se podaří, je to nejlepší vysvědčení rodičů. Nikdo nedá, co sám nemá, říká stará moudrost. Nejvíc to asi platí o učitelích a vychovatelích. Jiní říkají: To, co jsi, křičíš tak hlasitě, že neslyším to, co říkáš. I rodiče vychovávají především tím, co jsou, co mají v sobě, co vyzařují, jaké prostředí vytvářejí. Malé dítě mnohemu nerozumí, ale vnímá a pamatuje si. Přebírá vzorce jednání. Největší díl výchovy se zvládá v předškolním věku, včetně výchovně významné doby ještě před narozením. Harmonie manželů, pokoj a radost, ale i kázeň a řád, stejně jako důvěrný život s Bohem v době, kdy se čeká narození dítěte, jsou nezaplatitelnou investicí do budoucnosti dítěte. Myslíme-li na dědičnost, musíme připomenout, že výchova už od útlého dětství a pak práce na sobě se vyplatí v dalších generacích.

Při výchově dětí nejde o to, abychom z nich vychovali naše kopie či bezchybné stroje, ale abychom jim vstúpili smysl pro odpovědnost, řád a spravedlnost, sociální návyky, ohled na druhé, schopnost se rozdělit a nesobecky pomáhat (to se daří nejlépe v početnější rodině), ochotu pracovat na sobě, umět přijmout prohru a s vytrvalostí a trpělivostí znovu začínat. Jestli se v náboženské oblasti podaří vybudovat upřímné přátelství dětí s Bohem a vzbudit v nich touhu líbit se mu, podařilo se nám to nejdůležitější.

Křesťanští rodiče nechají své děti pokřtít co nejdříve. Ke křtu vyberou kmotry, kteří jim pak budou pomáhat s náboženskou výchovou dětí. Proto to mají být katolíci, kteří jsou nejen pokřtěni a biřmovaní (teprve biřmováním se získává právo na kmotrovství), ale také podle víry žijící, aby mohli být dobrým příkladem. Dobří kmotři cítí za kmotřence odpovědnost, a kdyby se s rodiči něco stalo, jsou ochotni se o děti postarat.

Rodiče zajistí náboženskou výuku svých dětí, která se nabízí na farách nebo ve školách. Jeden či dva roky náboženství dětem ovšem naprosto nestačí. Náboženství je důležité ve všech ročnících základní i střední školy. K formaci patří i zapojení do církevního společenství. Rodiče zodpovídají za přípravu ke svátosti smíření (zpovědi), eucharistie (svatého přijímání) a biřmování, i když to je už svátost křesťanské dospělosti a mladí by se pro ni měli rozhodnout svobodně. Kněz či katecheta připravující a učící děti nemůže svůj úkol zvládnout dostatečně, pokud s ním nespolupracují rodiče svěřenců. Zanedbání náboženské formace dětí je nejen proviněním proti slibu rodičů při křtu dětí, ale především je to proviněním proti dětem.

Tak se proviňují i rodiče, kteří po prvním svatém přijímání přestanou děti posílat do náboženství.

Tam, kde je dostupná církevní škola, by měli rodiče upřednostnit poslání dětí do tohoto prostředí, které nejen vzdělává, ale také pomáhá křesťansky vychovávat.

Poslechněte si, co mi píše o své víře mladí břimovanci: Žiju v rodině, kde jsou všichni věřící, a tak se mi dostávalo neustálého přílivu víry. Když jsem byla malá, seděla se mnou u postele každý večer maminka a učila mě různé modlitby. Každou neděli jsme chodili společně do kostela a já si uvědomila, že nejde o povinnost, ale o radost být s Bohem. Jiný píše: V dětství se mi líbily především dětské mše a roráty, dnes mě oslovuje především adorace Nejsvětější svátosti. Jiný vzpomíná na babičku, která byla pro celou rodinu něco jako vzor křesťanství. Důležitou zkušenost má jiný mladík: Rodiče mě nikdy nenutili modlit se a chodit do kostela, spíš se mě snažili navést na správnou cestu, abych to chtěl sám. Za ty, kterým pomohlo ministrování či zpěv ve schůle, uvedme aspoň jednu: Když jsem začala chodit do schůle, najednou jsem se do kostela těšila. Teď, když jedu ze školy domů autobusem, vystupuji o zastávku dřív a zastavuji se na chvíli v kostele, abych poděkovala za celý den. A za studenty církevních škol: Musím se přiznat, že na církevní školu se mně moc nechťelo, zvlášť když budu ještě i na církevním internátu. Bála jsem se, že si na to nezvyknu. Ale je to jinak. Jenom díky tomu jsem se přiblížila o kousek k Bohu.

Náboženský vztah dětí se nejlépe vytváří příkladem rodičů. Zkušenost dobrého, spravedlivého a milujícího otce je potřebným základem pro správnou představu dítěte o Bohu Otci. Dítětem obdivovaný otec, který při modlitbě pokorně klečí před Bohem, nejlépe učí o velikosti Boha. Mateřská láska a péče odhaluje Boží lásku a pomáhá objevit Matku Boží, Pannu Marii. Rodiče, kteří už nikdy nepřipomínají, co jednou odpustili, připraví děti k pochopení a přijetí osvobozujícího odpuštění hříčů od Boha. Výchova k vděčnosti za odpuštění zavazující k upřímné snaze nevracet se ke starým chybám, nejlépe vede ke správné zpovědní praxi. Takto vedené dítě si neutvoří představu, že se stačí vyzpovídat a může se hřešit dál. Snaha rodičů poslouchat Boha ukazuje dětem, že poslušnost není jen pro malé děti. Když děti vidí, že se rodiče chtějí líbit Bohu, který jim vidí do srdce, nenaučí se poslouchat jen naoko, nebo jen tak, aby nebyly přistiženy. Když děti vidí rodiče u zpovědi, pochopí, že i autorita je chybná, ale stále usiluje o nápravu.

Výchova dětí je věcí obou rodičů, proto se považuje za samozřejmé, že do manželství vstupují dva věřící stejné víry. Jako výjimku, kterou může udělit biskup, církev připouští sňatek s nekatolíkem, pokud jsou dostatečné záruky pro katolickou výchovu dětí, ale upozorňuje na náročnost takového úkolu.

Stabilní rodina může mít oporu v širším příbuzenstvu a kruhu přátel. Významný je i mezigenerační vztah rodičů a prarodičů. Podle toho, jak se chovají rodiče ke svým rodičům, si děti dělají představu o svém budoucím vztahu k rodičům v dospělosti.

Drazí rodiče,

Vaše úkoly nejsou snadné, ale jsou krásné. Modlím se za Vás a stejně tak prosím o modlitbu za Vás všechny, kteří nevychovávat své vlastní děti. Z Vaší dobré výchovy dětí bude mít užitek celá společnost, i my. Proto Vás rádi podpoříme.

K tomu Vám a celým rodinám ze srdce žehná

arcibiskup Jan

Papež vyhlásil desatero antikonzumní revoluce.

Komentář Martina Fendrycha: Na konci července dal papež František rozhovor venezuelskému listu Viva. Nabídl v něm návod na blaženější život. Jeho „desatero“ spokojenosti vyvolalo nemalý ohlas.

Papež František, Jorge Mario Bergoglio, je znám svou skromností. Nedávno poskytl interview venezuelskému listu Viva (vyšlo 27. července). Popsal v něm, jak dosáhnout toho, aby lidé žili spokojeněji. Jeho „desatero“ nekonkuruje tomu biblickému. Je to prostý návod, jak žít, aby měl život smysl.

Františkův návod je obyčejný. Nic, zdá se, nebrání tomu, aby se člověk cítil svobodněji. Potíží je v tom, že žijeme v době diktátorsky konzumní. Klade na nás úplně jiné požadavky. Stáváme se jejími vazaly. Papežův návod pak působí jako revoluce proti konzumu. Jako návod, jak z toho ven.

Jeho pravidla zní jen málo katolicky. První: **Žij a nech žít.** Jak nemisiijní, neexpanzivní princip! Papež říká, že by se každý měl řídit touto zásadou, která mu připomíná italské úsloví Pohybuj se vpřed a to samé dovol i druhým.

K tomu můžeme skokem připojit deváté pravidlo: **Respektujme víru druhých.** František říká, že „Přivádění druhých na svou víru je ten nejškodlivější a paralyzující aspekt všech náboženství“. Tvrdí, že církev nemá lidi přemlouvat, aby byli křesťany, má je přitahovat.

Respekt k jiné víře, jiným postojům, ovšem vyžaduje jeden zásadní předpoklad, který Bergoglio zřejmě splňuje – vnitřní jistotu. Pokud člověk nevěří tomu, co sám hlásá, o to víc musí druhé nutit, aby s ním souhlasili. Zase je to u papeže postoj jakoby anti-misiijní.

Druhé pravidlo: **Dávej druhým sebe.** - Moderní společnost stojí na stálé soutěži – musím být lepší, bohatší, úspěšnější než druzí. Neustále budují sebe, svou kariéru, své jistoty. Ti druzí to musí vidět, musí to být hmatatelné. Na to, abych dával druhým „sebe“, nezbývá čas. A co to vlastně je, dávat sebe? Nejspíš svůj čas, své pohodlí, kus toho nejlepšího, co v sobě najdu.

Třetí princip: **Životem jdi klidně.** - Revoluce naruby. Klidný život je dnes vnímán skoro jako cosi potupného. Obdivován je život divoký, pestrý. Normální je dvakrát, třikrát se rozvést, měnit partnery. Psychologové, „životologové“ doporučují často střídát zaměstnání. Oblíbené heslo: Změna je život. A najednou tu katolická celebrita navádí, ať člověk v životě postupuje klidně.

Klidný život přirovnává ke kaluži. Dává ji do protikladu k rychle tekoucí řece. Louže v sobě obsahuje pohyb doprovázený laskavostí, pokorou a klidem. - Laskavost, pokora a klid – dnes téměř tři antiideály. Představte si, jak se muži baví, čeho by chtěli dosáhnout, po čem touží, a jeden z nich řekne: „Toužím být laskavý, pokorný a klidný.“ Když si pak na chvíli odskočí, ti ostatní se mu budou zaručeně pošklebovat: „To je ale blbec.“

Čtvrtý papežův bod: **Zdravě trávit volný čas.** – František tím zjevně nemyslí potit se ve fitku. Nebo letět na Maledivy. Upozorňuje, že lidé už necítí radost z umění, ze čtení, z vlastních dětí. „S konzumem přichází úzkost a stres. Znemožňuje lidem zdravě trávit volný čas.“ Papež nabízí, aby si rodiče místo práce až do večera raději udělali čas na děti, aby si s nimi hráli. A ještě: „Rodiny by rovněž během společného stolování měly vypnout televizi. Televize sice je důležitý zdroj informací, při jídle lidem ale znemožňuje, aby spolu komunikovali.“

Pátý bod: **Neděle má být svátkem.** - V neděli by lidé neměli chodit do práce. Je tu pro rodinu. – Třeba my, Češi, v neděli k smrti rádi nakupujeme. Vyjet si autákem do nákupního centra, to považujeme za výdobytek. Za symbol polistopadové svobody. Výsledek? Neděli v nákupním středisku dokonale zabijeme. A papežův apel na rodinu? Mnohdy je vnímána jako přítěž, ne jako prostor, kde mám základní smysl, kde se mám vydávat. Taky proto rodiny tak často krachují, rozpadají se.

Šesté přikázání: **Hledejme nové cesty, jak pro mladé lidi vytvořit důstojná pracovní místa.** – Jinak podle papeže hledají jiné cesty, uvíznou třeba v drogách. A co že je ta důstojnost? „... když domů přineseme jídlo za peníze, které jsme si vydělali.“

Za sedmé papež vyzývá: **Respekt a starost o přírodu.** Táže se: „Nepáchá lidstvo sebevraždu tím, jak bezohledně a tyransky zachází s přírodou?“ – Zase je to pohled od sebe ven, ze sebe do světa. Nesoustředit se jen na to momentálně moje, ale na okolí. Což je zásada nekonzumnosti.

Osmé pravidlo: **Stop negativitě.** - Nebudme negativní. „Když mluvíme špatně o druhých, ukazuje to na naše nízké sebevědomí. Zdravě je umět se rychle přenést přes negativní věci.“ Pokud je člověk soustředěný na sebe, často propadá zmaru, nespokojenosti. Není blažený. Papežova předchozí pravidla vedou k cestě ven ze sebe. K blaženosti.

Deváté přikázání bylo již zmíněno na začátku, desáté, poslední, zní: **Pracuj pro mír.** „Žijeme v čase mnoha válek. Po míru musíme hlasitě křičet.“ – Válka se díky Ukrajině přiblížila i k nám. Přesto si cenu míru moc neuvědomujeme. Volat nahlas papež míní tak, že to máme dělat aktivně.

Ještě jednou zopakujme – nic z Františkova desatera není nijak extra těžké, nijak pekelně náročné. Je přece snazší méně pracovat a víc si hrát s dětmi. Méně vydělávat a nedělit trávit s rodinou. Na chvíli vypnout bednu. Je snazší nikam se nehnat, věčně o všechno jak blázen nesoutěžit, být v klidu. Ale zároveň to už skoro neumíme. Dělat to je dnes revoluce.

Upravený komentář autora Martina Fendrycha

SVATÝ MĚSÍCE

Svatý Václav, kníže

Narodil se asi r. 907, zemřel ve Staré Boleslavi 28. 9. 935, svátek slaví 28. 9. Patřil ke třetí křesťanské generaci vládnoucího rodu Přemyslovců a v mládí byl pod silným vlivem své babičky sv. Ludmily. Dostalo se mu značného vzdělání díky duchovním z latinské školy na Budči a byl vychováván v křesťanského vládce. Asi roku 924 se ujal vlády a vypověděl svou matku Drahomíru, která dosud panovala jako regentka, na její vdovské statky. Byl sice zbožným a podporoval kněze, ale zároveň byl i rozvážným vladařem. Snažil se upevnit jednotu země a vyhnout se konfliktům se silnými sousedy. Uvolil se zaplatit poplatek císaři Jindřichovi I., aby zabránil další válce. Byl proto velmi kritizován svými odpůrci v čele s bratrem Boleslavem.

Rozpory vedly až ke zločinu: Boleslav pozval bratra na své sídlo, aby společně oslavili svátek. Druhý den ráno, když se Václav chystal vstoupit do kostela, byl napaden Boleslavovými lidmi a zabit. Legendy o sv. Václavovi zdůrazňují především jeho zbožnost a činy dokazující oddanost víře. Již v 10. stol. začal být uctíván jako mučedník a patron země; první jemu zasvěcený kostel byl postaven r. 972 na Proseku (dnes část Prahy). Chorál Svatý Václave byl ve středověku ekvivalentem novodobé státní hymny a je dodnes používán při slavnostních příležitostech.

Karel Čapek o svatém Václavovi*V hřejivých stopách*

Ne, že bych mohl čímkoliv rozhojnit naše vědomosti o vévodovi české země; ale stalo se kdysi jedno zjevení, o kterém bych vám chtěl dát opožděnou zprávu. Bylo to za války, v jedné z nejsmutnějších a nejtěžších zim; tehdy se všechno zdálo skoro ztraceno, a jen s námahou jsme v sobě udržovali malý a zoufale vytrvalý ohníček naděje. (Jak je to dávno, Bože, jak je to dávno!) V takových dobách se člověk ohlíží po znameních; i hledal jsem za jednoho nedělního odpoledne - bylo to právě kolem vánoc jako teď - nějaké znamení na temném a sirém Hradě pražském.

Svatý Vít byl kupodivu otevřen; bylo tam šero jako teď, jen maličko lidí se modlilo ve zšeřené lodi chrámové a několik svíček zimomřivě svítilo před vysokými temnými oltáři. Bylo to strašně smutné a přísné jako znamení.

A tu se otevřely železné dveře kaple svatováclavské a z nich vycházel průvod kněží s hořícími svícemi, jako z jiného věku a zpívali. Zpívali mešními, silnými, stářím jakoby nazrnnými hlasy: "Svatý Václave, vévodo české země, oroduj za nás, pros za nás Boha, Svatého Ducha..."

V katedrále se udělala docela tma, jenom ty ornáty, jenom ty stříbrné a plešaté hlavy velikých starců zářily v kmitavém plápolání svíc. "Ty jsi dědic české země; rozpomeň se na své plémě... Nedej zahynouti nám ni budoucím."

Svatovitští canonici už zašli do sakristie, tma zalila katedrálu, a ještě jsem oběma koleny klečel na tvrdém a mrazivém kamení; ale pak už ve mně nebyl malý a zoufale vytrvalý ohníček naděje, nýbrž zářivá a slavnostní řada hořících svíc.

Málo, maličko toho víme o knížeti země české, kdybychom sesbírali všecko, co víme, byl by to, upřímně řečeno, do veliké a převeliké míry svatý Václav Alšův, svatý Václav Myslbekův, svatý Václav Tomanův;

Nezapomeňme na tuto tradici svatováclavskou.

Ano, ale tak se mi zdá, že jsme i ve svých dějinách méně dávných mohli mnoho a mnoho slyšet o křesťanství: o demokracii a humanitě jako o uskutečňování křesťanské lásky k bližnímu, o svobodě a spravedlnosti ke všem rovné, jako o přirozeném právu nesmrtelných duší, o politice jako nástroji k budování Boží obce na zemi. Snad nezapomeneme, že i toto je naše slavná tradice křesťanská, i když nese jiné jméno národního knížete. Nese totiž jméno Ježíšovo a vyslovoval je věřící Masaryk.

Mám před sebou knížečku; jmenuje se Good King Wenceslaus, vyšla loni v Chicagu a obsahuje vánoční hru, kterou napsal pan Cloyd Head pro jednu školu na Floridě. Teď o vánocích se po celém anglosaském světě bude zpívat koleda o dobrém králi Václavu.

I když nechceme, půjdeme s jinými lidmi a národy po hřejivých stopách, jež zanechal ve sněhu dobrý kníže Václav.

(Tyto řádky Karel Čapek napsal pro Lidové Noviny 18. 12. 1938 - týden před svou smrtí)

Z VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

*Den každý vezmi vděčně,
který ti Pán Bůh dá.
Na světě nejsme věčně,
život je velký dar.*

*O přátelství a lásce sníš
a možná dožiješ se zrady,
pro lék si zajdi k lidem blíž,
jen neutíkej z řady.*

*Jen zbabělý si sedá
do koutečku
při první prohře v životě,
za životem dělá tečku
a hořkne ve své samotě.*

*Vždycky je dobré pro co žít,
i když jsi mnoho ztratil.
Vždy se má člověk za co bít,
co jiným štěstí vrátí.*

*z archivních zdrojů zaznamenala
Anna Svobodová*

Vtipy...

K nebeské bráně dorazil Lotrando. Svatý Petr ho nechtěl pustit dál. Tak mu Lotrando alespoň nahlížel přes rameno, jak to tam vypadá. Zahlédl místnost plnou hodin. „K čemu tady máte tolik hodin?

„To nejsou hodiny, ale hříchoměry. Každý člověk má tady takový přístroj, a když zhřeší, tak se ručička posune o jedno číslo dále,“ vysvětlil mu svatý klíčník.

„A který patří mě?“ vyzvídal dále loupežník. „Tvůj hříchoměr máme v jídelně místo větráku.“

„Mami,“ ptá se Venda, „je to pravda, že nám Pán Bůh dvakrát daruje zuby a potřetí si je musíme zaplatit sami?“

„Co musíme učinit, aby nám byly odpuštěny hříchy?“ zeptá se učitel chvíli je ticho, a pak vyhrkne Honzík: „Musíme hřešit!“

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Vyučování náboženství ve školním roce 2014/2015

Uničov:

Vyučování náboženství v novém školním roce začne na faře v Uničově v týdnu od 8. září 2014:

I. skupina: 1. a 2. třída v pondělí od 13.15 hodin

II. skupina: 3. až 5. třída ve středu od 13.15 hodin

III. skupina: 6. až 9. třída v pátek od 14.15 hodin

Medlov:

Vyučování náboženství v novém školním roce začne na Základní škole Medlov v pátek 12. září 2014 ve 13.15 hodin.

Prosíme rodiče, aby s těmito termíny počítali v novém školním roce a aby svým dětem neplánovali žádné kroužky v době vyučování náboženství.

Příprava k přijetí svátosti biřmování

První setkání v rámci přípravy na biřmování se uskuteční v pátek 12.9.2014 v 19.00 hod. na faře v Uničově.

Mše svatá pro rodiny s dětmi

Zveme rodiny s dětmi na dětskou mši svatou v pátek 26. září 2014 v 18.00 hod. do farního kostela v Uničově. Při mši sv. budou zpívat děti ze scholiky.

V závěru mše sv. proběhne losování o ceny. Jak se zapojit do soutěže pro děti? V tomto čísle farního časopisu na str. 11 najdete rubriku Pro děti. Pokud děti vyluští tajenku z této stránky, napíší ji na podepsaný papír a ten vhodí do krabice, která je v kostele vzadu na stolku, budou zařazeny do losování.

Misijní klubko dětí

**PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA**

Také v letošním školním roce bude probíhat setkávání dětí z Misijního klubka pravidelně 4. pátek v měsíci.

V září se setkání uskuteční v pátek 26. 9. 2014 v 16.00 hod. na faře v Uničově.

Zvu děti, které se chtějí dozvědět více o tom, jak žijí děti na různých kontinentech, o životech svatých misionářů; děti, které se chtějí za potřebné děti modlit a konkrétně jim pomáhat.

Ludmila Hájková

Římskokatolická farnost v Uničově

**vás srdečně zve na poutní mši
svatou ke cti Jména Panny Marie.**

**Hodová mše svatá se koná v neděli
14. září 2014 ve 14.00 hod.
v kapli v Nové Dědině.**

Římskokatolická farnost
v Jívové vás srdečně
zve na pout'

**k Panně Marii Bolestné
do Jívové u Šternberka
v pondělí 15. září 2014.**

Podrobnosti k této pouti vám
podá otec Svatopluk
v ohláškách.

Úklid farního kostela v Uničově

Úklid v našem kostele není samozřejmostí.
Je to starost a obětavost žen z naší farnosti.

V současné době je to několik žen, které
zůstávají každý čtvrtek po ranní mši svaté
a začínají s úklidem kostela, který trvá
přibližně 2 hodiny. Jenže mnohé z nich
už na tuto práci nestačí (věk, zdravotní
problémy), proto jich zůstává stále méně.

Bylo by dobré, aby se na úklidu kostela
podílely i ženy mladší a ty, kterým to síly a čas
dovolují. Čím více bude obětavých rukou, tím
lépe se práce zvládne.

Kdo můžete, pomozte, aby náš kostel byl
stále čistý a útulný.

Kdo by se pro tuto službu rozhodl, nahlaste
se, prosím, paní Svobodové.

Římskokatolická farnost Uničov
pořádá pout'

**na Svatý Hostýn
v sobotu 27. září 2014.**

Podrobné informace vám sdělí
otec Svatopluk v ohláškách.

Srdečné blahopřání!

Blahopřejeme všem farníkům, kteří v měsíci
září oslaví svátek či narozeniny.

Do dalších dnů přejeme hojnost Božího
požehnání, dar zdraví, sílu,
radost a pokoj v srdci.

Za všechny oslavence
bude sloužena mše svatá
v neděli 21. září 2014 v 8.00 hod.

Liga pár páru

*... prostřednictvím přirozeného plánování rodičovství
k pevnému a zdravému manželství*

Děkanátní centrum pro rodinu Šternberk
a
Římskokatolická farnost Medlov
zve na kurz

Přirozené plánování rodičovství

*Kurz symptotermální metody pro manžele, snoubence i jednotlivce
4 setkání v měsíčních intervalech*

Místo: fara Medlov

Termín: 3.10.2014 v 18.30 hod.

- Další termíny setkání budou určeny po dohodě mezi účastníky a lektory.
- První setkání je bezplatné a nezavazuje k účasti na celém kurzu. Je vhodné i pro širší veřejnost, cena za celý kurz a pár činí 300,- Kč (je možnost slevy v případě finanční nouze), potřebné učební materiály jsou za 225,- Kč.

Bližší informace:

Manželé Kolčavovi, Dubicko, tel.: 725 861 449

nebo na www.lpp.cz

Jednoměsíčník POKOJ VÁM! vydává Římskokatolická farnost Uničov. Neprodejné!
Určeno pro vnitřní potřebu farností. Příspěvky posílat do 20. dne měsíce psanou formou,
elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Redakční rada: P. Mgr. Svatopluk Pavlica, farář; Ing. Soňa Šlosarová; Ludmila Hájková
Římskokatolická farnost Uničov, Kostelní nám. 153, 783 91 Uničov, tel. 585 054 500

E-mail: faunicov@ado.cz, www.farnostunicov.cz